

Družimo se već šesnaestu godinu za redom. Mnogi sudionici naših akcija sada su već odrasli ljudi, a nadamo se da će iskustvo koje su stekli u muzeju prenijeti i na svoju djecu. Vjerujemo da im je u sjećanju ostalo druženje i bivanje u muzeju na način koji je odstupao od uobičajene muzejske prezentacije. Uvijek nas je povezivala tema, ona je bila put od muzeja do muzeja, a cilj nam je bio isti - povezati ono što se događa u muzejskom svijetu s našim mladim posjetiteljima. Birajući teme i nazive vodili smo se željom da muzeje približimo odabranoj, ciljanoj publici, poštujući pri tome kreativnost i individualnost svakog muzeja.

Ideja za ovogodišnju temu došla je iz Tehničkog muzeja, a predložio ju je Mario Mirković. Prijedlog je izuzetno dobar jer nam *dodir* s jedne strane dopušta veliku kreativnost, a s druge izostanak dodira ograničava upoznavanje muzejskog predmeta, zakida nam cjelovitost doživljaja. Muzeji su sinonim za „Ne dirati“. Sputava li nas to u našem radu i osmišljavanju programa? Razmišljamo li o tome da zabranjujući *dodir* u muzeju posjetitelje zakidamo za dodatni doživljaj? Koliko smo svjesni što *dodir* znači? Je li nam pogled dovoljan za cjelokupni utisak ili sami sebi, kroz „Ne dirati“, uskraćujemo punoću iskustva? Što ostaje sakriveno od pogleda, a dohvatno je *dodiru*?

Vjerujemo da ćemo ove godine, kroz pedeset i dva muzeja koji sudjeluju u akciji, dobiti poneki odgovor na postavljena pitanja. Također se nadamo da ćemo *dodirom* doseći do naših sudionika kako bi nam oni postali vjerni muzejski posjetitelji.

Željka Sušić